

**Debreceni Járásbíróság
útján**

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tárgy: Alkotmányjogi panasz

Tisztelt Alkotmánybíróság!

DEBRECENI JÁRÁSBÍRÓSÁG		
Az ügy száma: 22.953/2012		
Érkezett: 2014 DEC 23.		
Pld.: 1	Mell.: 2 db.	Letéve ill.: db. +5.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/49-0/2015	
Érkezett: 2015 JAN 07.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 X 2 db	deu!

+ 1 bírósági agda

Alulírott, [REDACTED] ügyvezető a [REDACTED] Kft. képviseletében ([REDACTED]) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § b) pontja alapján a Debreceni Járásbíróság előtt 6.P.22.953/2012. alatt, a Debreceni Törvényszék előtt 4.Pf.21.683/2013. szám alatt a Business Portfolio Kft. felperesnek [REDACTED] alperessel szemben megbízási díj megfizetése iránti ügy vonatkozásában a Debreceni Járásbíróság 11. sorszámú ítélete és a Debreceni Törvényszék 4. sorszámú ítélete ellen az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a fent hivatkozott bírósági döntések alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek), bírói döntések megnevezése, a határidőszámításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

A Debreceni Járásbíróság előtt 6.P.22.953/2012. alatt, a Debreceni Törvényszék előtt 4.Pf.21.683/2013. szám alatt a [REDACTED] Kft. felperesnek [REDACTED] alperessel szemben megbízási díj megfizetése iránti ügy vonatkozásában a Debreceni Járásbíróság 11. sorszámú ítélete és a Debreceni Törvényszék 4. sorszámú ítélete.

Felperes jogi képviselője a Debreceni Törvényszék ítélete ellen a Kúriánál felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyet a Kúria a Pfv. V. 20. 899/2014/2. számon Pp. 271. § (2) bekezdése alapján elutasított, melyet 2014. október 20. napján közölt a felperes képviselőjével.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése: Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes eljáráshoz való jog

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

A [REDACTED] s [REDACTED] Kft., mint felperes jogi képviselője 2012. május 9-én keresetet terjesztett a Debreceni Városi Bíróság elé a [REDACTED] alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt.

A keresetben felperes jogi képviselője vázolta a kereseti kérelem alapját képező tényállást. Előadta, hogy alperessel megbízási szerződés jött létre az ÉAOP-4.1.3/A,B-11. kódszámú, „Szociális alapszolgáltatások és gyermekjóléti alapellátások infrastrukturális fejlesztése” elnevezésű pályázati anyaggal kapcsolatban pályázatírás és projektmenedzsment feladatkörre.

A kereseti kérelem rögzítette, hogy a projektmenedzsment tevékenység a pályázati dokumentáció összeállításából, a pályázati folyamat koordinációjából, a pályázati tanácsadásból, a pályázathoz benyújtandó adatok összegyűjtéséből és összeállításából, továbbá a hiánypótlási felhívásnak megfelelően a hiánypótlás elkészítéséből tevődik össze.

Az alperes a felperes előzetes tájékoztatása nélkül ellehetetlenítette felperes megbízási kötelezettségeinek teljesítését, elzárkózva mindenféle kommunikációtól. Alperes sem a telefont nem vette fel, sem az elektronikus levélre nem válaszolt, ezzel is bizonyítva rosszhiszeműségét

Felperes 2012. március 29-én alpereshez címzett levelében tájékoztatta alperest, hogy a megbízási szerződésnek megfelelően járt el, a felmondásnak alapja nem volt, és a felmondás okával nem ért egyet, viszont azt tudomásul véve kéri a felek közötti jogviszony alapján a megbízási díjjal történő elszámolást.

A kereseti kérelembe foglaltan a megbízási díj mértéke a benyújtott pályázati dokumentációban megjelölt összegek, azaz a Megvalósíthatósági Tanulmányra vonatkozóan 1.500.000.- Ft, míg az Igényfelmérésre 1.200.000.- Ft, mely összegek elszámolása a pályázati rendszerben a benyújtás pillanatától kezdve kötöttek.

A felperes és jogi képviselője később tervezte a kereseti kérelem összegét felemelni, mivel a támogatási összegre vetített megbízási díj teljes összege 12.520.000.- Ft volt. Ezen felemelt kereseti kérelem végső érvényesítésétől az alábbiakban hivatkozott bírói eljárási szabálytalanságok okán esett el felperes.

Alperes 2012. április 3. napján kelt levelében fenti összegek kifizetését megtagadta, s a felperes munkájáért járó megbízási díjat 300.000.- Ft-ban jelölte meg, melynek kifizetését kizárólag a sikeresen megpályázott összeg alperes részére történő kifizetésétől tette függővé.

A kereseti kérelmében felperes előadta, hogy a felek között sikerdíj is ki volt kötve, de a fent megjelölt összegek a pályázat sikeres elbírálásától függetlenül a pályázat benyújtásával egyidejűleg esedékessé váltak, így ezen összegek megfizetésére alperes minden körülmények között köteles.

A felperes kereseti kérelmében a Ptk. 478. § (1) és (4) bekezdései alapján kereseti kérelmének mértékét 2.700.000.- Ft és annak 2012. január 9. napjától – a pályázat benyújtásának napjától – járó törvényes késedelmi kamatának megfizetéséként jelölte meg. A kereseti kérelem összecszerúsége vonatkozásában jogfenntartó nyilatkozatot tett, tekintettel arra, hogy a megbízási szerződésben ennél magasabb összegben állapodtak meg a felek, azonban a kereseti kérelme előterjesztésekor felperes annak összecszerúságát 2.700.000.- Ft-ban jelölte meg.

Az alperes 2012. augusztus 4-én előterjesztett ellenkérelmében a felperes keresetében foglaltakat jogalapjában és összecszerúságában is vitatta, kérte a felperes keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását. Ellenkérelmében az alperes vitatta azt a tényt, hogy a felek között megbízási szerződés jött volna létre. Az alperes jogi képviselője ezt arra hivatkozva állította, hogy a felek a szerződés lényeges kérdéseiben nem állapodtak meg. Erre egy önkényesen, a felperes és alperes közötti levelezés irányított összevágásából adódó hivatkozásokkal utal, amely azon túl, hogy az alperes – a felperes a szerződést több körben próbálta egyeztetni, amely elől az alperes elzárkózott – rosszhiszemű magatartásának ékes példája, nem tekinthető objektívnek az egyes tények, állítások szöveggörnyezetből való kiszakítása miatt. A beadványban az alperes jogi képviselője – annak ellenére, hogy jogi érveit objektíven előadta volna – minősítette felperes munkáját, mely további rosszhiszemű pervitelre utal. Továbbá megállapítható, hogy alperes jogi képviselőjének beadványa hemzseg a tárgyi és ténybeli tévedésektől, melyet arra a megnyugtató Közreműködő Szervezeti döntésre alapozhatok, amely a pályázatot pozitív elbírálásban részesítette, a kiírt hiánypótlások nagy része műszaki, tervezői hiányosságokból adódik. Utalnék továbbá a rosszhiszemű pervezetés alperesi megnyilvánulása okán arra is, hogy – nemhogy a felperes munkája lenne minősíthetetlen – a felperes gyakorlatilag a műszaki tervezők munkáját is ellátta részben, előkészítette a tervezői és akadálymentesítési nyilatkozatokat is, amely nem lett volna feladata.

A pályázati dokumentációhoz hozzáteszem, hogy a felperes a szerződés teljes szakaszában az alperes érdekeinek messzemenő képviseletével járt el, tette ezt -20 fokos hidegben, veszélyeztetett terhesként és utazott Budapestről Debrecenbe, ami ugyancsak az alperes iránti lojalitást tükrözi.

Összességében az alperes jogi képviselőjének beadványával kapcsolatban az mondható el, hogy hemzseg a szakmai hibáktól, egyoldalú állításokkal alátámasztva ténybelileg sem megalapozott, számos helyen egyenesen valótlán tényeket tartalmaz, melyből következően nyíltan rossz színben tünteti fel felperest, a felelősséget teljes mértékben rátelepítve, mely ugyancsak valótlán, állítható ez arra a tényre hivatkozva, hogy felperes viszonya alperessel egyértelműen akkor romlott meg, amikor felperes nem volt hajlandó az alperes pályázati célnak nem megfelelő csalási kísérletéhez asszisztálni (alperes szeretett volna a pályázat keretében megvalósítandó szociális intézményben paplakot – magáncélú lakóingatlant - létesíteni, tette ezt úgy, hogy a tervező a műszaki terveken még fel is tüntette a paplak helyiséget, amelyre a

Közreműködő Szervezet hiánypótlásban hívta fel az alperes figyelmét, illetve előzetesen ennek a meg nem engedett voltára felperes is egyértelműen felhívta alperes figyelmét).

A valótlan tényállításra, valamint a hamis ténybeli következtetésre ékes példa, hogy alperesi képviselő egyenesen azt állította, hogy a pályázat kedvezőtlen elbírálásban részesült, mely nem igaz, az igaz állítás az, hogy a pályázat pozitív elbírálásban részesült, viszont a sok pályázat miatt rangsorban hátrébb került (valószínűsíthető ez annak a ténynek köszönhető, hogy a pályázat sikerét biztosító lényeges szakaszban felperes már nem járhatott el), így tartaléklistán szerepelt a 150 M Ft-ot igénylő pályázat.

Továbbá alperesi képviselő azt is helytelenül állította ellenkérelmében, hogy alperes közölte felmondási jogának gyakorlását felperessel. Az igazság ezzel ellentétben az, hogy felperes kötelezettségeinek teljesítése ellehetetlenüléséről úgy szerzett tudomást, hogy alperes az elektronikus pályázatkezelő rendszerbe, az EMIR rendszerbe nem tudott belépni, a bíralat előtti tisztázó kérdéseket nem tudta megválaszolni, mivel alperes a belépési jelszót megváltoztatta. Ennek érzékelését követően felperes érdeklődött alperesnél a fennálló vélt műszaki hibával kapcsolatban, aki közölte felperessel, hogy nem tart igényt a továbbiakban szolgáltatására, a jövőben jogi képviselője útján veheti fel vele a kapcsolatot, amely újfent ékes példája az alperesi rosszhiszemű eljárásnak, illetve annak, hogy a szolgáltatás legmesszebbmenőkig történő kisajátítását követően fizetési kötelezettségének alperes eleve nem akart eleget tenni.

Az állításai bizonyítására felperes tanúbizonyítást indítványozott.

A debreceni Járásbíróság egy tárgyalást tartva, az indítványozott tanúbizonyításokat figyelmen kívül hagyva 2013. szeptember 3-án nyíltan jogellenes döntést hozott, nem tette lehetővé, hogy a fentiekben hivatkozott ténybeli tévedésekkel teletűzdelt alperesi kérelemre reflektáljon.

A Járásbíróság ítéletével elutasította a felperes keresetét, egyben kötelezte a perköltség megfizetésére. A fellebbezés folytán eljáró Debreceni Törvényszék az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Álláspontom szerint az eljáró bíróságok téves jogi következtetés talaján jutottak az ítéletekben megfogalmazott döntésre, másrészt lényeges eljárási szabálysértést követett el a bizonyítási indítványok mellőzése tekintetében az első fokon eljáró Járásbíróság, továbbá abban az esetben is, amikor 2013. szeptember 3. napján a tárgyaláson becsatolt alperesi okirati bizonyítéokra való észrevételezési lehetőségtől megfosztotta felperest akként, hogy azon a tárgyaláson ítéletet hozott, elvonta a felperes azon jogát, hogy érdemben feltárja ellenvetéseit, illetve álláspontom szerint nem tárta fel teljes körűen a tényállást.

A kereseti kérelemben megfogalmazottak szerint felek között létrejött jogviszony keretében a felperes kötelezettségét a pályázati felhívás és útmutató kötelezően ellátandó feladatkörei képezték, azaz tevékenysége kiterjedt a pályázati dokumentáció elkészítésére és összeállítására. A pályázati dokumentáció részét képezte a vonalkóddal ellátott pályázati adatlap kitöltése, a Megvalósíthatósági Tanulmány elkészítése, igényfelmérés, nyilatkozatok, költségvetési tábla, a

költségvetés szöveges magyarázata és a pénzügyi elemzés elkészítése. A pályázati dokumentáció elkészítésén túl a kötelezettsége volt a felmerülő hiánypótlások és tisztázó kérdések elkészítése és összeállításának koordinálása.

A jogviszony tartalmát tekintve felek szóbeli tárgyalások során teljeskörűen megállapodtak. Ezek a tárgyalások Felperes társaság ügyvezetője szüleinek házában, valamint az alperes egyházi helyiségében történtek.

Felperes többször megkísérelte az általa összeállított szerződéstervezetet egyeztetni, aláíratni alperessel, de az a rosszhiszeműség által vezetve, valamint annak érdekében, hogy fizetési kötelezettsége alól kibújjon, azt folyamatosan elodázta. Az írásbeli szerződés meglétének hiánya a nyertes pályázat kizárását vonta volna maga után a Közreműködő Szervezet bírálatát követően, melynek ismeretében felperes – a szakmai igényesség és a megbízó érdekeinek mindenekfelett való képviselője által vezérelve – többször felhívta erre a követelményre alperes figyelmét.

Az alperes a szóbeli megállapodáson túl a felek közötti jogviszony keretében a pályázati adatlap cégszerű aláírásával elfogadta a felperes teljesítését, így a szerződés létrejött a felek között. A teljesítés elfogadását, a jogviszony létrejöttét tükrözi még a felperes pályázatkészítőként és projektmenedzserként való megjelölése a pályázati adatlapon.

Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, - alperesi állítással ellentétben – hogy a felek között a megbízási szerződés létrejött.

A felek közötti jogviszony tartalmát tekintve az igaz, hogy a felek a pályázat sikeres elbírálása esetén sikerdíjban egyeztek meg, de az alperes azzal az intézkedésével - miszerint a Közreműködő Szervezet végső bírálatát megelőző tisztázó kérdések megtétele alatt rosszhiszeműen megváltoztatta a pályázatkezelő rendszerbe való belépést biztosító pályázói jelszót, ezzel megakadályozva a felperes eredményes munkavégzését, holott felperes többször kérte a megváltozott jelszót, hogy a pályázat sikerét biztosíthassa – ellehetlenítette a felperes szerződés szerű teljesítését.

A pályázat eredményét tekintve viszont megállapítható, hogy a pályázat még annak ellenére is pozitív elbírálásban részesült – csak forráshiány miatt került várakozó listára -, hogy pályázó alperes a pályázat sikerét biztosító leglényegesebb eljárási szakaszban zárta ki felperest, ezzel lényegesen rontva a sikeresség esélyét, mivel a tisztázó kérdésektől is függött a végső döntés.

Az ezt megelőző pályázati eljárási szakaszokban a Közreműködő Szervezet befogadta a pályázati dokumentációt, a felperes munkavégzésével sikerrel biztosította a hiánypótlási felhívásnak való megfelelést, melyet egy első körös tisztázó kérdés követett, melyre a felperes rendszerezte, összegyűjtötte a szükséges dokumentumokat, adatokat és – mint addig minden alkalommal – eljárási határidőben terjesztette a Közreműködő Szervezet elé.

A fentiekben hivatkozott alperesi intézkedés, a felperes kizárása okozati összefüggésben állt a pályázat azon eredményével, miszerint kizárólag forráshiány miatt nem részesült a pályázati

támogatás utalásában, de megállapítható, hogy a pályázat pozitív elbírálásban részesült, így mindenféleképpen jár a megbízási díj a felperes részére.

Az alperes a szerződéses kötelezettség felperes általi ellátásának ellehetetlenítésével egyidejűleg a felek között elszámolási jogviszony keletkezett, a szerződés ezzel megszűnt, esedékessé váltak a felperes által ellátott tevékenységek után járó díjak.

A BH 66/2011. sz. eseti döntése alapján, amennyiben a felmondásra alapos ok nélkül, önkényesen és visszaélészerűen kerül sor, úgy a megbízót a megbízottal szemben felelősség terheli, s a Ptk. 479. § (2) és (3) bekezdése alapján valamennyi követelés esedékessé válik.

Az eljáró bíróságoknak a perben vizsgálniuk kellett volna a felmondás megalapozottságát, tehát azt, hogy a felperes szerződésszegése alapozta-e meg a felmondást, vagy alperes önkényesen és visszaélészerűen gyakorolta-e a felmondás jogát. A felperes képviselőjének bizonyítási indítványai ezen tény megállapítására irányultak, melyet a bíróságok nem vettek figyelembe.

A hivatkozott jogi rendelkezések célját tekintve – a jogbiztonság alapelvi követelményét felhívva – megállapítható, hogy amennyiben az eljáró bíróságok érvelését osztanánk -, melyre a bíróságok a hiányos, egyoldalú bizonyítási eljárásukkal jutottak, lehetőséget nem teremtve felperes indokainak, védekezésének, észrevételeinek előterjesztésére – úgy az a jogi helyzet állna elő, hogy a kizárólag sikerdíjas megbízási szerződések esetén a megbízó az eredmény bekövetkezése előtt akár egy pillanattal is felmondhatja a szerződést, így a sikerdíjtól megfosztva a megbízottal, arra hivatkozással, hogy nem érte el azt az eredményt, amelynek függvényében a sikerdíj kikötésre került, sikerrel bújhatna ki a fizetési kötelezettsége alól. Ezen jogi helyzet megteremtésére a Ptk. elszámolási kötelezettségre vonatkozó hivatkozott rendelkezéseibe foglalt szellemisége biztos ellentétben áll, azaz az alperes rosszhiszemű eljárását a jog biztosan nem szolgálhatja.

A kereseti kérelemben rögzítésre került, hogy a megbízási díj tekintetében úgy állapodtak meg a felek, hogy a sikerdíj is jár a felperesnek. A felperes kereseti kérelmében megjelölt összecszerűség nem a sikerdíj volt, hanem a pályázat eredményességétől függetlenül járó megbízási díj, az azon felüli összeg lett volna a sikerdíj, melynek megjelölése tekintetében jogfenntartó nyilatkozat lett előterjesztve. Ez a kereseti kérelemben egyértelműen rögzítésre került, az eljáró bíróságok a kereseti kérelemhez kötve vannak, ennek ellenére kizárólag a sikerdíj tekintetében tartalmaz rendelkezést a bíróságok ítélete – a fentieket figyelembe véve – a tényállás teljeskörű feltárásának hiányából fakadóan, illetve téves jogkövetkeztetések következtében helytelen következtetéseket tettek az ítéletekben.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett az alábbiak miatt. Felperes személyes meghallgatása veszélyeztetett terhessége miatt nem volt a per első tárgyalásán fogatosítható, ezzel kapcsolatban igazolási kérelmet terjesztett elő felperesi képviselő az eljáró bíróság felé, 2012. november 5. napján kérte a Tisztelt Járásbíróságot, hogy szíveskedjen a felperes személyes meghallgatását megkeresett bíróság útján fogatosítani. Majd a Tisztelt Járásbíróság mellőzte a felperes személyes meghallgatását, ahogy mellőzte a tanúbizonyítási indítványait is. A felperes személyes meghallgatása és a tanúkihallgatások pontosan a szerződéskötés körülményeire, a szerződés tartalmára, és a szerződés megszűnésének

tisztázására lettek volna hivatottak, e körben az eljáró bíróságnak bizonyítást kellett volna lefolytatni a tényállás teljeskörű feltárása érdekében. A Tisztelt Járásbíróság 30.P.21.580/2012/8. és a 30.P.22.953/2012/2. sz. végzése a bizonyítási kötelezettségről egyébként pontosan ezeket tartalmazza, éppen ezért érthetetlen, hogy az eljáró bíróság a bizonyítási indítványokat miért mellőzte, miért nem kísérelte meg feltárni a per tárgyát képező megbízási jogviszony lényeges tartalmi elemeit, ezzel ellentétben téves jogkövetkeztetéseket vont le a rendelkezésre álló tényekből.

Felperes jogi képviselője a Debreceni Törvényszék ítélete ellen a Kúriánál felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyet a Kúria a Pfv. V. 20. 899/2014/2. számon Pp. 271. § (2) bekezdése alapján elutasított, melyet 2014. október 20. napján közölt a felperes képviselőjével.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével: A fentiekre tekintettel a hivatkozott lényeges eljárási szabálysértésekre figyelemmel a Debreceni Járásbíróság 6.P.22.953/2012/11. sz., és a Debreceni Törvényszék előtt 4.Pf.21.683/2013/4. sz. alatti ítélete törvénybe ütközik.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről 1993. évi XXXI. törvényben kihirdetett az emberi jogok és alapvető szabadságok kihirdetéséről szóló Római Egyezmény 6. cikke alapján mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában.

A fenti tényállás tekintetében megállapítható, hogy felperesnek sérül az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt, valamint a Római Egyezmény 6. cikkébe foglalt tisztességes eljáráshoz való alapjoga sérült,

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Felperes jogi képviselője a Debreceni Törvényszék ítélete ellen a Kúriánál felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyet a Kúria a Pfv. V. 20. 899/2014/2. számon Pp. 271. § (2) bekezdése alapján elutasított, melyet 2014. október 20. napján közölt a felperes képviselőjével. A Kúria végzése ellen további jogorvoslati lehetőség nem áll fenn.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az

ügyben: Az ügyben a Kúria előtti felülvizsgálati kérelem tekintetében a Kúria a fent hivatkozottak szerint meghozta végzését.

Budapest, 2014. december „18.”

Tisztelettel:

Melléletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok